

SUBOTNA ŠKOLA
www.subotnaskola.org

Saveti
aktuelnosti
zanimljivosti

2. tromesečje
2016.

II tromesečje

2. april 2016.

1. ZNAK HRIŠĆANSTVA

»A Onome koji može još izobilnije sve činiti što istemo ili mislimo, po sili koja čini u nama.« (Efescima 3,20)

Gospod čeka da preko pripadnika svoga naroda pokaže svoju blagodat i svoju moć. Međutim, On zahteva da oni koji se uključe u Njegovu službu svoje misli uvek upućuju Njemu. Svakoga dana treba da odvajaju vreme da čitaju Božju reč i da se mole...

Kao pojedinci treba da hodamo i razgovaramo sa Bogom; onda će se sveti uticaj Hristovog Jevanđelja u svom potpunom savršenstvu pokazati u našem životu. (6T 253)

Postoji rečitost snažnija od rečitosti govora, a to je rečitost tihog i doslednog života neporočnog i pravog hrišćanina. Ono što čovek jeste mnogo je uticajnije od onoga što on govori.

Službenici koji su bili poslani da uhode Isusa vratili su se sa izveštajem da čovek nikada nije govorio kao On. Međutim, razlog za to krije se u činjenici da nijedan čovek nikada nije živeo kao što je On živeo. Da je Njegov život bio drugačiji nego što je bio, On ne bi mogao da govori kao što je govorio. Njegove reči imale su u sebi uverljivu snagu, jer su dolazile iz čistog i svetog srca, punog ljubavi i saučešća, dobročinstva i istine.

Upravo naš karakter i iskustvo određuju kakav će biti naš uticaj na druge. Da bismo mogli osvedočiti bližnje u silu Hristove blagodati, njevu snagu moramo najpre upoznati u svom životu i svom srcu. Jevanđelje koje poznajemo i predstavljamo kao silu za spasenje duša, mora da bude jevanđelje kojim je spasena i naša duša. Jedino živom verom u

Isusa Hrista kao ličnog Spasitelja možemo uspjeti da se naš uticaj oseća u ovom sumnjičavom svetu. Ako želimo da grešnike izvučemo iz brze matice, naše stope moraju čvrsto stajati na Steni, na Isusu Hristu.

Obeležje hrišćanstva nije neki spoljašnji znak, to nije nošenje krsta ili krune, već ono čime se otkriva jedinstvo čoveka i Boga. Silom Njegovе blagodati koja se ispoljava u preobražavanju karaktera vernika, svet treba da bude osvedočen da je Bog poslao svoga Sina da postane njihov Otkupitelj. Nijedan drugi uticaj kome je izložena ljudska duša ne može imati takvu snagu kao uticaj nesebičnog života. Najsnažniji dokaz u prilog Jevandelju je hrišćanin koji voli ljude i koji je dostojan da ga ljudi vole

9. april 2016.

2. NE U SVETOVNOM SJAJU

*»Da vjera vaša ne bude u mudrosti ljudskoj, nego u sili Božijoj.«
(1. Korinćanima 2,5)*

Isus je na ovaj način trebalo da izvrši svoje delo... ne u sjaju i spoljašnjem razmetanju, nego govoreći ljudskim srcima životom milosrđa i samožrtvovanja...

Hristovi sledbenici treba da budu svetlost svetu; ali Bog im ne naređuje da ulažu napore da svetle. On ne odobrava nikakav lični napor za iskazivanje uzvišene dobrote. On želi da njihove duše budu prožete nebeskim načelima. On će tada, kada dođu u dodir sa svetom, otkriti svetlost koja je u njima. Sredstvo za rasvetljavanje biće njihova nepokolebljiva vernost u svakom životnom činu.

Svetovna razmetljivost, ma koliko zadivljujuća, bezvredna je u Božjim očima. On ceni ono što nije vidljivo i što je večno, više nego ono što je vidljivo i privremeno. Najlepša umetnička dela ne odlikuju se lepotom koja može da se uporedi sa lepotom karaktera, koja je nastala kao plod rada Svetoga Duha na duši...

Ljudski napor u Božjem delu biće uspešan tačno prema posvećenosti i požrtvovanosti radnika otkrivanjem sile Hristove blagodati koja preobražava život. Mi treba da se razlikujemo od sveta zato što je Bog stavio svoj pečat na nas, zato što u nama ispoljava svoj karakter ljubavi. Naš Istkupitelj pokriva nas svojom pravdom.

Birajući ljude i žene za svoju službu, Bog ne pita da li imaju zemaljska blaga, obrazovanje ili rečitost. On pita: "Da li žive u takvoj

poniznosti da ih mogu učiti svom putu? Da li mogu da stavim svoje reči na njihove usne? Da li žele da budu Moji predstavnici?” Bog može da upotrebi svakog čoveka u onoj srazmeri u kojoj može da uvede svoga Duha u hram njegove duše. Posao koji On želi da prihvati je posao koji odsjajuje Njegovim likom. Njegovi sledbenici treba da nose, kao svoje punomoćje za rad, neizbrisive oblike Njegovih besmrtnih načela. (*U potrazi za boljim životom*, str. 36.37 original)

Isus je bio svestan bezvrednosti zemaljskog sjaja, i nije obraćao nikakvu pažnju na njegovo isticanje. U dostojanstvu svoje duše, u uzvišenosti svoga karaktera, u plemenitosti svojih načela, On je bio daleko iznad prolazne mode ovoga sveta. (ISM 259.260)

16. april 2016.

3. UMNOGOSTRUČENI BLAGOSLOVI

»Blagodat i mir da vam se umnoži poznavanjem Boga i Hrista Isusa Gospoda našega. Budući da su nam sve božanstvene sile Njegove, koje trebaju k životu i pobožnosti, darovane poznanjem Onoga koji nas pozva slavom i dobrodetelju.« (2. Petrova 1,2.3)

U prvom poglavlju Druge Petrove poslanice naći ćete obećanje po kome će vam se blagodat i mir umnogostručiti ukoliko “pokažete u vjeri svojoj dobrodetelj, a u dobrodetelji razum, a u razumu uzdržanje, a u uzdržanju trpljenje, a u trpljenju pobožnost, a u pobožnosti bratoljublje, a u bratoljublju ljubav.” (2. Petrova 1,5-7) Ove vrline predstavljaju uzvišeno blago...

Zar se ne bismo mogli potruditi da na najbolji mogući način iskoristimo ovo malo vremena koje nam je preostalo u ovom životu da blagodat dodajemo blagodat, silu sili, objavljujući na taj način da nam je na raspolaganju nebeski Izvor sile? Hristos kaže: “Dade Mi se svaka vlast na Nebu i na Zemlji!” (Matej 28,18) Zašto Mu je data ta sila? Da bi je dao nama! On želi da shvatimo da se vratio na Nebo kao naš stariji Brat, i da je neograničena sila koju je dobio stavljena i nama na raspolaganje...

Mi treba da predstavljamo Hrista svim onim što kažemo i što činimo. Mi treba da živimo Njegovim životom. Načela kojima se On rukovodio treba da određuju i naš smer delovanja prema onima s kojima dolazimo u dodir. Kada smo lično sigurno ukorenjeni u Hri-

stu, imamo snagu koju nam ne može oduzeti nijedno ljudsko biće. (9T 186.187)

Nesračunati, nesvesni uticaj posvećenog života predstavlja najubedljiviju propoved koja se može održati u prilog hrišćanstvu. Dokaz, čak i kada je neoboriv, može izazvati samo protivljenje; ali, bogougodan primer ima snagu kojoj se niko ne može potpuno odupreti. (*Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 511. original)

Bog je preko svoga Sina, prikazao stepen savršenstva koji je čovek u stanju da dostigne. Pred svetom, Bog nas ističe kao žive svedoke onoga što čovek može da postane pod uticajem Božje blagodati...

Koliku nam samo čast Bog ukazuje pozivajući nas da budemo sve-ti u svojoj oblasti delovanja, kao što je Otac svet u svojoj oblasti. Nje-govom snagom u stanju smo da to učinimo, jer On izjavljuje: "Dade Mi se svaka vlast i na Nebu i na Zemlji!" (Matej 28,18) Moja i tvoja prednost je da možemo zatražiti tu neograničenu snagu! (HC 108)

23. april 2016.

4. ZA SKROMNE I PONIZNE

»Ponizite se, dakle, pod silnu ruku Božiju, da vas povisi kad dođe vrijeme.« (1. Petrova 5,6)

Međutim, stvarna skromnost izgleda sasvim drugačije. Da bismo bili skromni ne znači da moramo biti patuljci u intelektu, bez želje za napredovanjem, da se moramo kukavički odnositi prema životu, izbegavati terete i odgovornosti iz straha da ih nećemo uspešno no-siti. Istinska skromnost oslanja se na Božju snagu i rado ispunjava Njegove namere.

Bog se služi oruđima koja sam izabere. Ponekad koristi najskromnije oruđe da obavi najveći posao, jer se u slabosti čoveka Njegova snaga najbolje otkriva. Mi imamo svoja merila i po njima nešto proglašavamo velikim, a nešto malim; ali, Bog ne upravlja prema našim pravilima. Mi ne smemo zamišljati da je ono što nama izgleda veliko, istovremeno veliko i za Boga; ili da je ono što smo proglasili malim, malo i za Njega. (*Pouke Velikog Učitelja*, str. 363.364 original)

Nema mesta nikakvom hvalisanju ličnim zaslugama... Nagrada se ne dobija zbog dela, da se niko ne ponosi; već se za nju može zahvaliti jedino Božjoj blagodati...

Nema religije u ličnom uzdizanju. Onaj kome je životni cilj da proslavi sebe ubrzo će ustanoviti da mu nedostaju upravo one osobine koje jedino mogu doprineti da postane uspešan u Hristovoj službi. Delo trpi uvek kada se popusti oholosti i samozadovoljstvu...

Hrišćanin koji u svom svakidašnjem životu sledi Hrista, koji se svakoga dana predaje Bogu, koji je iskren u svojim namerama i neporočan u svojim mislima, koji je krotak kada je izložen izazovima, čvrst u veri i pobožnosti, koji je veran i u najmanjemu, koji svojim karakterom u svom domu predstavlja Hrista – takav u Božjim očima može biti više cenjen čak i od najpriznatijeg misionara ili mučenika u svetu...

Tajna našeg uspeha ne krije se ni u našem obrazovanju, ni u našem položaju, ni u našem broju ili poverenim talantima, ni u čovekovojoj volji. Svesni svoje nemoći, moramo se ugledati na Hrista i preko Njega, koji je snaga nad svim snagama, misao nad svim mislima, ukoliko budemo sprenmi i poslušni postizaćemo pobedu za pobedom... Blagoslovena će biti nagrada blagodatni onima koji su radili za Gospoda u jednostavnosti svoje vere i ljubavi. (*Pouke Velikog Učitelja*, str. 401-404 original)

30. april 2016.

5. IZVOR POZITIVNOG UTICAJA

»Tada će sinuti vidjelo tvoje kao zora, i zdravlje će tvoje brzo procvasti, i pred tobom će ići pravda tvoja, slava Gospodnja biće ti zadnja straža.« (Isaija 58,8)

Gospod ima poseban posao koji treba da obavi za svakoga od nas pojedinačno. Dok gledamo pokvarenost sveta koja izlazi na videlo dana u sudovima ili se o njoj govori u dnevnoj štampi, pridimo bliže Bogu i živom verom uhvatimo se za Njegova obećanja da bi se Hristova blagodat mogla pokazati u nama. Mi u svetu možemo izvršiti uticaj, vrlo snažan uticaj... Pred našim očima treba da bude jedino Božja slava. Treba da radimo koristeći svu inteligenciju koju nam je Bog dao, stavljajući se pod uticaj božanske svetlosti, tako da se Božja blagodat može izliti na nas, da bi nas oblikovala i prilagodila božanskom obličju. Nebo čeka da izlije svoje najbogatije blagoslove na one koji žele da se posvete Božjem delu u ovim poslednjim danima svetske istorije. (MYP 26)

U nama nema ničega što bi nam moglo pomoći da sami pozitivno utičemo na bližnje. Kada budemo shvatili koliko smo bespomoćni i kolika je naša potreba za božanskom snagom nećemo se ni oslanjati na sebe. Mi ne možemo znati kakve će posledice imati neki dan, neki sat ili čak neki trenutak, pa zato na početku svakog novog dana svoje puteve moramo predati našem nebeskom Ocu. On je svojim anđelima zapovedio da straže nad nama i ako se budemo prepustili njihovoj zaštiti, oni će nam u trenutku svake opasnosti biti s desne strane. Kada se nesvesno nađemo u opasnosti da širimo negativan uticaj, anđeli će biti uz nas, vratiti nas na pravi put, birati reči koje ćemo izgovarati, uticati na naše postupke. Tako će naš uticaj postati tiha, nesvesna, ali moćna snaga u privlačenju bližnjih Hristu i nebeskom svetu. (*Pouke Velikog Učitelja*, str. 341-342 original)

U ličnom uticaju krije se sila. On treba da se sjedini s Hristovim uticajem, da uzdiže kao što je Hristos uzdizao, da usađuje prava načela i zaustavlja širenje pokvarenosti u svetu. On treba da širi milost koju samo Hristos može dati. On treba da uzdiže, da ulepšava život i karakter bližnjih silom čistog primera, koga prati iskrena vera i ljubav. (*Istorija proroka i careva*, str. 232. original)

7. maj 2016.

6. PREPREKE U MOLITVI

Ako želimo da budemo bliski Isusu, moramo naučiti kako da se bez pretvaranja molimo celim svojim srcem. Takva molitva garantuje nam da ćemo otkriti srž problema, bez obzira o čemu se radi. Ona nam, takođe, garantuje da će se Božja milost primeniti u onim razdobljima našeg života u kojima nam je najviše potrebno Njegovo sveto pomazanje.

Postanimo svesni onoga što može zaustaviti naš uspešan molitveni život. Nikakve koristi nećemo imati ako Gospodu upućujemo svete molbe, a one stižu samo do plafona. Evo nekoliko prepreka koje ljudi postavljaju, a koje zaustavljaju protok čiste i iskrene komunikacije sa Bogom:

Neposlušnost. Zašto bi nas Bog slušao, ako smo izabrali da ne čujemo Njegove zapovesti i ne prihvatamo Njegovo vođstvo? Saul je načinio zakletvu, a nije razmislio o njenim posledicama – skoro je ubio svoje vojnike i svog sina Jonatana i izazvao ih da prekinu Božja pravila ishrane. Njegova zakletva zvučala je časno, ali u stvari bila je

veoma nepromišljena. Tek kada je iscrpio sve svoje planove, Saul se konačno okrenuo Bogu. (1. Samuilova 14,24-37)

Tajni greh. Zašto bi nam Bog ponudio ruku pomoći, ako sklanjamo svoju ruku i u njoj čvrsto držimo greh? “Da sam vidio u srcu svom bezakonje, ne bi me uslišio Gospod.” (Psalam 66,18)

Tvrdoглаvost. Zašto bi Bog popustio pred našim zahtevima, ako ne popuštamo pred Njim? “I srcem svojim otvrdnuše kao dijamant da ne čuju Zakona i riječi koje sla Gospod nad vojskama duhom svojim preko proroka pređašnjih; zato dođe velik gnjev od Gospoda nad vojskama.” (Zaharija 7,12)

Sebičnost. Zašto bi Bog izlio svoje blagoslove ako sve svoje čuvamo samo za sebe? “Ištete, i ne primate, jer zlo ištete, da u slastima svojijem trošite.” (Jakov 4,3)

Nepoverenje. Zašto bi Bog uslišio molitvu, ako i dalje nemamo poverenja u Njega i ostajemo neverne Tome? “Ali neka ište s vjerom, ne sumnjajući ništa; jer koji se sumnja on je kao morski valovi koje vetrovi podižu i razmeću. Jer takav čovjek neka ne misli da će primiti što od Boga.” (Jakov 1,6.7)

Bilo bi nerazumno moliti se Bogu, a ne ukloniti sve prepreke koje stoje na putu uslišenju naših molitava. Svaka promena počinje od nas samih.

14. maj 2016.

7. IZGRADI MOST KA ONIMA KOJI NISU VERNICI

Ako je tvoj cilj da Hrista predstaviš prijatelju neverniku, potrebno je da sa njim izgradiš vezu poverenja, pre nego što progovoriš o Hristu. Izgrađivanje mostova prema drugima je proces, a ne projekat, za koji je potrebno Bogom dano strpljenje i mudrost.

Nastoj da se izgrade mostovi:

Iskoristi događaj u društvu. Nemoj se isključiti iz društvenih događanja samo zato što ne voliš određene ljude. Ako ne poznaju Hrista, potrebno je da dosegneš do njih. Verovatno ćeš otkriti da imate mnogo zajedničkog: ljubav prema odbojci, brigu oko dece, ljubav prema svom bračnom drugu. Jedino što ne delite jeste putovanje prema Nebu.

Budi dobar slušalac. Upotrebi svoje oči i uši. Slušaj ono o čemu se govori, koje su potrebe drugih i šta možeš učiniti da im pomogneš. Ovo možda neće biti vreme za iznošenje Jevanđelja, ali zbog tvog ponašanja, prihvatanja i slušanja, sledećeg puta biće lakše da izneseš Jevanđelje, koje će oni slušati.

Traži prilike za službu. Preko malih dela ljubaznosti prema drugima dobićeš mnogo prilika da objasniš da to radiš zato što si hrišćanin. Prelazak sa reči na dela čini da se razvija prijateljstvo.

Služi svojim vremenom. Ponudi se kao dobrovoljni pomoćnik u nekoj bolnici ili omladinskoj organizaciji. Budi trener dečjem fudbalskom timu.

Služi svojim talentima. Pomozi susedu ili samohranom majci popravkama koje ćeš izvršiti u kući, pomoz oko popravljanja automobila, učini nešto za neku drugu osobu ili pripremi obrok koji ćeš podeliti sa nekim ko ima potrebu.

Prati kako živiš. Tvoj primer hrišćanskog života učiniće više nego reči u bilo kojoj knjizi. Ne možeš živeti kao da ne poznaješ Gospoda i onda očekivati od ljudi da te slušaju, kada pričaš o tome koliko ti On znači.

Traži prilike da poseješ duhovno seme. Možda ćeš moći nekome da daš neku knjigu o veri, ili prevod Novog zaveta. Hrišćanska literatura može da ode tamo gde ti ne možeš, može govoriti kada ti ne možeš i verno i jasno iznositi Jevanđelje kada je čitalac spreman da je uzme i sluša.

Budi strpljiv. Upamti da gradiš mostove prema stvarnim ljudima, a ne samo da sakupljaš odluke za Hrista. Nemoj odustati od svojih prijatelja. Imaš čitav život da ih upoznaš sa Isusom.

21. maj 2016.

8. KAKO BITI DOBAR PRIJATELJ?

Teško je naći dobre prijatelje. Poznanici, saradnici, partneri i kolege postoje u izobilju. Međutim, pravi prijatelj je redak i treba ga čuvati kao najveće blago. Da bi prijateljstvo postalo dobro i trajno, potrebno je da ga oba prijatelja čuvaju i unapređuju.

Šta čini dobrog prijatelja?

Dobar prijatelj pronalazi vreme. Većina prijateljstava propada zbog zanemarivanja. Pronalaženje vremena znači ranije izaći sa posla i pratiti prijatelja na neizvesni lekarski pregled, ili otkazivanje neke druge obaveze radi prisustvovanja prvom nastupu prijatelja u vokalnoj grupi. Prijatelj će imati vremena za značajne životne događaje, krize i radosti prijatelja.

Dobar prijatelj čuva tajnu. Poveravanje tajni pomaže ti da istražiš šta ti smeta i da dobije odgovor na ono što čuvaš u svom srcu. Potrebno je da preneseš svoje tajne ljudima koji su dostojni poverenja, i koji smatraju prednošću da čuju ono što imaš na umu i da to zadrže za sebe.

Dobar prijatelj iskreno brine. Prijateljstvo je nemoguće bez brige. Staranje prožima i srce i glavu. Staranje kaže: Što god da se dogodi tebi, dogodilo se i meni. Kada si ti žalostan, i ja sam. Kada ti se dogodi nešto lepo, i ja se radujem.

Dobar prijatelj čuva prostor. Previše napadni i emotivni prijatelji, koji ne znaju šta znači dati prostora drugima, guše te svojim prisustvom. Njihova stalna prisutnost postaje ugnjetavačka i sebična.

Dobar prijatelj govori istinu. Istina je preduslov za razvoj prijateljstva. U međusobnim odnosima mora postojati spremnost da se kaže istina i spremnost da se sasluša istina. Prijatelji koji izbegavaju istinu možda će u datom trenutku poštedeti sebe neugodnosti, ali će na kraju izgubiti prijatelja.

Dobar prijatelj oprašta greške. Svaki prijatelj ponekada će te ražočarati. To je sigurno. Oni su obični ljudi. Zato trajno prijateljstvo zavisi od opraštanja. Neke greške treba prevideti i zaboraviti; ostale je potrebno oprostiti. Prijateljstvo neće trajati, ako ne postoji praštanje i pomirenje.

Dobar prijatelj ostaje veran. On te neće napustiti kada si u nevolji, ili kada ga nešto košta da ostane tvoj prijatelj.

Dobar prijatelj lako se smeje. Smeh je gorivo koje čini da dobra prijateljstva traju. On osposobljava prijatelje da pomažu jedni drugima za vreme krize ili pojave monotonije.

Dobar prijatelj proslavlja uspeh. Nedvosmislena karakteristika dobrog prijatelja je sposobnost da bude sa tobom u krizi. Ali, ponekad je ispit pravog prijateljstva i njegova sposobnost da te podržava, kada sve ide dobro. Dobar prijatelj širiće dobre vesti i radovati se zbog tvog uspeha.

Dobar prijatelj se moli. Molitva uvodi prijateljstvo u najdublja i najviša dela ljudskog duha. Ona poziva Boga u prijateljstvo i udvostručava sve dobre osobine.

28. maj 2016.

9. MUDROST I ODLUČIVANJE

Koliko je vremena prošlo otkad ste poslednji put pročitali Bibliju? Provodite li sa Biblijom isto onoliko vremena koliko i sa novinama? Nemojmo biti slabí čitavog svog života, samo zato što nećemo da učinimo ono što je potrebno da bismo primili mudrost koja je Božji besplatni dar.

Bog je konačni izvor sve mudrosti. Umesto da je sami steknemo, ili da se obraćamo knjigama koje govore kako da steknemo mudrost, obratimo se Bogu. Sve ostalo je ograničeno ljudsko razmišljanje, samo je Bog savršen.

Bog je neiscrpan Izvor beskrajne mudrosti.

“Daje mudrost mudrima i razum razumnima. On otkriva što je duboko i sakriveno, zna šta je u mraku, i svetlost kod Njega stanuje.” (Danilo 2,21.22)

“O, dubino bogatstva i premudrosti i razuma Božijega! Kako su neispitljivi Njegovi sudovi i neistražljivi Njegovi putevi! Jer ko pozna misao Gospodnju?” (Rimljanima 11,33.34)

Božja mudrost je nadmoćna.

“Ako li imate grku zavist i svađu u srcima svojim... Ovo nije ona premudrost što silazi odozgo, nego zemaljska, ljudska, đavolska.” (Jakov 3,14.15)

“A koja je premudrost odozgo ona je najpre čista, a potom mirna, krotka, pokorna, puna milosti i dobrih plodova, bez hatera, i neličijerna.” (Jakov 3,17)

“Ako li kome od vas nedostaje premudrosti, neka ište u Boga koji daje svakome bez razlike i ne kori nikoga, i daće mu se: ali neka ište s vjerom, ne sumnjajući ništa; jer koji sumnja on je kao morski valovi koje vetrovi podižu i razmeću.” (Jakov 1,5.6)

“Ako primiš riječi moje..., da pazi uho tvoje na mudrost, i pri-gneš srce svoje k razumu, ako prizoveš mudrost, i k razumu podi-gneš glas svoj, ako ga ustražiš kao srebro, i kao sakriveno blago ako dobro ustražiš, tada ćeš razumjeti strah Gospodnji, i poznanje Božije naći ćeš. Jer Gospod daje mudrost, iz Njegovijeh usta dolazi znanje i razum.” (Priče 2,1-6)

“Uzdaj se u Gospoda svijem srcem svojim, a na svoj razum ne oslanjaj se. Na svijem putevima svojim imaj ga na umu, i On će upravljati staze tvoje.” (Priče 3,5.6)

Pristupi Bogu ponizno i u strahopoštovanju.

“Kad dođe oholost, dođe i sramota; a u smjernih je mudrost.” (Priče 11,2)

“Početak je mudrosti strah Gospodnji; dobra su razuma svi koji ga tvore.” (Psalam 111,10)

“Ovako veli Gospod: Mudri da se ne hvali mudročću svojom, ni jaki da se ne hvali snagom svojom, ni bogati da se ne hvali bogat-stvom svojim. Nego ko se hvali, neka se hvali tijekom što razumije i poznaje Mene da sam Ja Gospod koji činim milost i sud i pravdu na Zemlji, jer Mi je to milo, govori Gospod.” (Jeremija 9,23.24)

Tvoje odluke treba da budu zasnovane na iskrenoj želji da pro-slaviš Hrista.

“I sve što god činite riječju ili djelom, sve činite u ime Gospoda Isusa Hrista, hvaleći Boga i Oca kroza Nj.” (Kološanima 3,17)

“Ako dakle jedete, ako li pijete, ako li što drugo činite, sve na slavu Božiju činite.” (1. Korinćanima 10,31)

4. jun 2016.

10. BIBLIJSKA POUKA – CRKVA PROUČAVA

Proučavanje biblijske pouke je središnja tačka subotne škole. Ono predstavlja sistematsko proučavanje Biblije i osvetljava određeno razdoblje istorije Božjeg naroda, ističući njegov uspon ili pad, zavi-

sno od poslušnosti Božjem vođstvu. Međutim, to nije samo bavljenje davno prošlom istorijom tek radi informacija, nego upoređivanjem njihovih prilika sa našim vremenom da izvučemo pouke za nas. "Jer što se napisa za našu se nauku napisa..." (Rimljanima 15,4)

Cilj proučavanja pouke nije samo prolažanje kroz sva pitanja. To smo činili tokom protekle sedmice u svome domu. To je razmena mišljenja u razredu, isticanje onoga što je najvažnije i donošenje odluke da se biblijska istina sadržana u pouci primeni u životu.

Učitelj u razredu vodi proučavanje. On ne drži predavanje, već se trudi da usmerava razgovor i pazi da se razred ne udalji od teme. Isus je pitao i slušao. To je zadatak i učitelja. Pošto pouka predstavlja Crkvu u proučavanju, svako treba da u njemu učestvuje. One koji su povučeni i tihi treba ohrabriti da izraze svoje mišljenje, neke koji su previše revnosni u odgovorima treba zamoliti da daju priliku i drugima. Ako su neki u holu ili dvorištu treba ih svakako pozvati i uključiti u proučavanje, jer su i oni deo crkve.

Veliki cilj proučavanja biblijske pouke jeste uključiti svakoga u istraživanje biblijskih istina da bi svi iskusili blagoslove. Na taj način svi postaju učesnici bogosluženja. To će mnoge pokrenuti da redovno i studiozno proučavaju pouku u svojoj kući, da bi Subotom dali svoj puni doprinos proučavanju u razredu.

11. jun 2016.

11. PRISTUPI DA SLUŠAŠ

*»Čuvaj nogu svoju kad ideš u dom Božji, i pristupi da slušaš... «
(Propovednik 5,1)*

Zajednička pesma, dar i proučavanje biblijske pouke aktivnosti su u kojima svi vernici učestvuju. U ostalim delovima bogosluženja: subotnoj školi ili drugom delu, većina vernika uglavnom sluša. Znači li to da je tada samo govornik aktivan, a ostali pasivni? To je samo prividno, a ne stvarno. Naime, svaki od nas odlučuje hoće li biti pasivan ili aktivan. To spada u oblast našeg slobodnog izbora.

Biti prisutan i duhom i umom ili samo telom? Mi možemo biti prisutni, a da su naše misli nekud odlutale. Možemo tiho razgovarati, gledati oko sebe ili čitati nešto drugo, maziti neko dete ili kritikovati one koji se šetaju ili meškolje. Neko može i zadremati. Postoji mnogo šta što nas može dekoncentrisati. Ovde moramo biti vrlo oprezni: jer

sotona krade Božju reč iz našeg uma u samo jednom trenutku nepažnje. Isus s razlogom opominje: “Ako ima uši da čuje neka čuje.” On obećava: “...I dometnuće se vama koji slušate.” (Marko 4,24)

Kako se suprotstaviti ovim iskušenjima?

Moramo se odlučno boriti protiv svega što nam ometa pažnju. Priprema Subotom ujutro i pred samo bogoslužjenje, o čemu je već bilo reči, pomoći će nam u tome. Tiha molitva, razmišljanje, čitanje Biblije pre bogoslužjenja pojačaće našu pažnju.

“Mi gubimo mnoge trenutke tihog razgovora sa Bogom svojom neozbiljnošću i time što ih ne iskorišćavamo za razmišljanje i molitvu.” (*Odabrana svedočanstva*, str. 235)

Za vreme proučavanja u Bibliji i pratiti svaki tekst. Čitanjem teksta aktivno pratimo izlaganje Božje reči i utvrđujemo se u sadašnjoj istini. Ako je oruđe koje iznosi istinu slabo, Božja reč je živa “i jaka, oštija od svakoga mača...” (Jevrejima 4,12)

“Nije li riječ Moja kao oganj, govori Gospod, i kao malj koji razbija kamen?” (Jeremija 23,29)

Kada Isus govori o vrstama zemljišta on odgovornost za primanje semena tj. Božje reči prebacuje na istraživače i slušaocce. Božja reč ima silu, ali zavisi od primanja onoga koji sluša.

“Tako će biti riječ Moja kad iziđe iz Mojih usta: Neće se vratiti k Meni prazna, nego će učiniti što Mi je drago i srećno će svršiti na što je pošljem.” (Isaija 55,11)

“Svaki, dakle, koji sluša ove Moje riječi i izvršuje ih, kazaću da je kao mudar čovek koji sazida kuću svoju na kamenu: I udari dažd i dođoše vode, i dunuše vjetrovi, i napadoše na kuću onu, i ne pade, jer bješe utvrđena na kamenu.” (Matej 7,24.25)

18. jun 2016.

12. KOLIKO DA SE MOLIM?

Ako se upitamo šta može da učini molitva, i ako odgovore počnemo tražiti u Bibliji, doći ćemo do vrlo zanimljivih saznanja.

Molitva je u stanju da podigne ljude koji su mrtvi u grehu. Ona može isceliti bolesne. Može otvoriti tamnička vrata. Može osujetiti zle ljudske namere. Može promeniti naš život.

Duh proroštva savetuje: “I dok smo zaokupljeni svojim svakodnevnim poslom, mi možemo podići svoju dušu Nebu u molitvi. Ove tihe molitve uspinju se kao miomiris kada pred presto milosti i neprijatelj je zaustavljen. Hrišćanin koji se na taj način oslanja na Boga, ne može doživeti poraz.”

Svi želimo da Crkva bude srećna, uspešna i napredna. Zašto se ne bismo svakodnevno molili Bogu za uspeh? Ljudi koji su menjali istoriju bili su ljudi molitve. Luter je govorio: “Ponekad sam toliko zaposlen, da moram provoditi po tri sata na molitvi.”

Mi sigurno imamo mnoge molbe koje bismo hteli uputiti Gospodu. Možemo se moliti za vođstvo subotnog jutarnjeg bogoslužjenja, možemo se moliti za učitelje u dečjem odeljenju, koji iz Subote u Subotu nose teret rada sa decom. Molimo se za mlade u Crkvi da im Bog ojača veru i osposobi ih da se odupru iskušenju.

Molimo se i za one koji ponekad Subotom dođu u crkvu, da Bog zagreje njihova srca i usadi im želju da budu sa Njegovim narodom. Isto tako možemo se moliti za one koji iz zdravstvenih razloga i drugih razloga nisu u stanju da budu svake Subote sa nama.

Naročito treba da se molimo za one koji iskreno teže za dubljim iskustvom sa Hristom, da bismo došli u dodir sa njima i pomogli im da priđu Hristu.

Crkva koja se moli biće prožeta Božjim Duhom; takva crkva mora napredovati. Možda će neko postaviti pitanje: “Koliko da se molim da bi molitva bila uslišena?” Pre više od pola veka Džordž Miler, jedan od najvećih ljudi molitve na svetu, počeo je da se moli za pet svojih prijatelja. Prvi od njih obratio se Bogu posle pet godina.

U toku sledećih pet godina još dvojica su kod Spasitelja našli mir. Posle punih dvadeset i pet godina četvrti od njih predao je srce Hristu. Za petoga se molio do kraja svog života. Taj čovek se predao Hristu nekoliko meseci posle Milerove smrti. Za njega se Miler molio skoro pedeset i dve godine!

Budimo verni i istrajni u svojim molitvama. Ovom sedmicom molitve krenimo u pohod za novim iskustvima sa Bogom!

25. jun 2016.

13. SARADNICI CRKVE NA NEBU

Ako si napustio svoju prvu ljubav, još nije kasno da se vratiš.

Možda vaš odnos sa Bogom doživljava pad ili je u stagnaciji. Možda vas privlači svet, a crkva zamara. Možda ste čak i prezreli veru koju ste jednom prigrlili. Ili se možda samo pitate da li će vam Božja ljubav ikada postati dovoljna.

Isus neprekidno poziva svoje sledbenike da Ga vole, a ne samo da mu služe. Ljubav uvek dolazi pre dužnosti. Ako je hladna hrišćanska služba zamenila toplu zajednicu ljubavi koju ste nekad imali sa Gospodom, potrebno je da ponovo zapalite plamen u svom srcu.

Kako? Otkrivenje 2,5. nudi plan od tri koraka za oživljavanje prve ljubavi prema Isusu Hristu: "Opomeni se, dakle, otkuda si spao, i pokaj se, i prva djela čini."

Opomeni se.

Seti se ko je Isus. Seti se svog ranog hoda sa Hristom, kada nije bilo sumnje da je On predmet tvog obožavanja. Podseti se Njegovih osobina, sposobnosti i Njegovog položaja kao svog Spasitelja. Seti se Njegove ljubavi i žrtve koju je podneo za tebe. Ako odbaciš svet, moraćeš da nosiš krst, a život po Njegovoj milosti jedini je pravi život.

Seti se ko si. Izoštri odraz u svom duhovnom ogledalu. Gledaj sebe kao Carsko dete. Ti si razapet i vaskrsnuo sa Hristom: mrtav grehu, živ u Njemu. Više nisi sotonin rob. Slobodan si da služiš novom Gospodaru.

Seti se šta te čeka. Prava zajednica sa Hristom nudi zadovoljstvo i blagoslov, i na Zemlji i na Nebu. Kao poslušan vernik, imaš obećanje da će sve tvoje potrebe – finansijske, fizičke, osećajne, duhovne – biti ispunjene. Oni koji pobeđuju za Božje carstvo primiće posebno čast, priznanje, autoritet i bliskost sa Njim.

Pokaj se

Shvati važnost pokajanja. Ono obnavlja i jača tvoje osvežavajuće duhovne veze. Pokajanje znači promenu misli i dela. Tvoja savest može te navesti da uvidiš problem i da ga priznaš, ili ti prijatelji mogu ukazati na greške, nadajući se da ćeš obnoviti svoj hrišćanski hod. U nekim ozbiljnim slučajevima, Bog može intervenisati božanskim disciplinskim merama, ili ukloniti svoju zaštitu da bi te vratio u svoju zajednicu.

Prestani da budeš neveran Bogu. Odbaci sve druge ljubavi koje mogu biti suparnici Isusu Hristu. Odbaci preljubu idolopoklonstva. Podeljena lojalnost vodi u neverstvo. Prava ljubav daje ti snagu da očistiš svoje srce i vratiš se Njemu.

Ponovo čini prva dela

Razmišljaj novim umom. Najpre upotrebi svoj razum. Zatim, korak po korak, idi ka svom zvanju. Upoznaj Hristov um. Ponovo preuredi svoje misli. Razmišljaj o Njegovoj istini. Kao vernik, slično leptiru, imaš sve što je potrebno da letiš, ako odbaciš način razmišljanja jedne gusenice.

Neka ti Božje carstvo postane prioritet. Kad nekog voliš, interesovanja te osobe postaju i tvoja interesovanja. Isusov najveći prioritet bilo je Carstvo. On nikada nije zaboravio da je Njegovo blago na Nebu, a ne na Zemlji. Odražavaj tu perspektivu vere u svom životu. Neka Bog bude Gospodar tvojih odluka; živi jedan po jedan dan, nemoj se brinuti i veruj u Božju sposobnost da zadovolji tvoje potrebe.

Brini o Crkvi. Kao deo Hristove porodice, primio si zapovest da pomažeš drugima. Teši one koji su pogrešno razumeli, koji su povređeni, odbačeni, umorni ili slabi. Ohrabruj druge i podstiči na dela ljubavi i dobrote. Propovedaj, žrtvuj i traži sredstva da ispuniš potrebe. Možda ćeš morati da se suočiš, i s ljubavlju izgovoriš tešku istinu, ili da se čak povučeš od otpadnika da ne bi imao udela u njegovom grehu. Ali, uvek se dovoljno staraj da ohrabriš one koji se kaju zbog svog greha. Naša je dužnost da nosimo terete drugih.

Izdaje: Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve

Beograd, Radoslava Grujića 4

Pripremljeno u Odeljenju za subotnu školu pri Glavnom odboru

Umnoženo u kancelariji izdavača - 2016.

Za internu upotrebu